

ת/7:

י"ש. האם יש לך קשר לפיגוע ירי בנתניה

ת. כן היה לי קשר בפיגוע ירי בנתניה שבוצע על ידי מתאבדים שלא ידועים לי שמותיהם ולפני הפיגוע הזה כיומיים התקשר אלי אחמד אבו ח'דיר ואמר לי שביכולתו להכניס שניים לישראל על מנת שיבצעו פיגוע התאבדות ואני פניתי למחמוד טיטי ושאלתי אותו באם הוא יכול להכניס מתאבדים והשיב לי בחיוב ואני מסרתי לאחמד שני רימונים ומחמוד טיטי מסר להם שני נשקים מסוג M16 ואחמד אבו ח'דר צילם אותם והסביר להם על הפיגוע ונסע עימם לבאקה אלשרקיה ושם עזב אותם והלכו בדרך עפר לישראל ומשם לנתניה ואחמד חזר לשכם ואחרי מספר שעות שמענו בטלוויזיה שהיו חילופי אש בין המתאבדים וכוחות משטרה ליד בית מלון בנתניה ואזרחים ושוטרים נפגעו בפיגוע ונרצחו שניים ושניים אחרים נהרגו על ידי המשטרה. התקשרתי לכלי התקשורת ולקחתי אחריות על הפיגוע.

ש. האם יש לך מה להוסיף בקשר לפיגוע נתניה

ת. לא".

דבר מה נוסף:

אחמד אבו ח'דר (ע"ת 6) בת/13

"אני מודה שלפני כחודש סיפר לי נאצר עווים כי הוא מתכוון לשלוח שני מתאבדים לעיר נתניה לביצוע פיגוע התאבדות ובקש שאני אסייע להוביל את המתאבדים משכם לכפר ראעי וכמובן אני הסכמתי.

שאלה: מי הם שני המתאבדים האלה.

תשובה: המתאבד הראשון הוא שאדי אל נגימי תושב מחנה עין בית אלמא והשני שמו סעיד בטא תושב מחנה עסחר שניהם נפגעו בפיגוע. באותו יום נאצר עווים סיפר לי כי שאדי נגימי עבד בנתניה מכיר את האזור טוב. שאלה: נאצר עווים סיפר לי כי מכדי מכהר תושב אלעין שהוא בן 28 שנים נשוי עובד במשטרה הימית בשכם והוא פעיל בכתאבב שוהדאא אל אקצא. מכדי הוא שותפו של נאצר ושלי בתכנון ושליחת המתאבדים לנתניה, ונאצר ביקש שאני אוביל את שני המתאבדים בפונטיאק הגנובה בעלת לוחיות זיהוי ישראליות משכם לכפר ראעי ואני הסכמתי, באותו יום של הפיגוע יצאתי בסביבות השעה שלוש בצהריים במונית לאזור גבל שמאלי בשכם ושם חיכו לי מכדי מכהר ועמו שני המתאבדים בפונטיאק. שאדי לבש מכנסי גיינס כחולים וחולצה שחורה וסעיד לבש מכנסיים ירוקים ושם מכדי נפרד מהם ואני הובלתי אותם עד לכפר ראעי בפונטיאק. שאלה איזה נשקים היו למתאבדים הנ"ל. תשובה: ברשות כל אחד מהם היה רובה M-16 וראיתי את שאדי מחזיק שקית ניילון שחורה שבתוכה היה מטען נפץ ואחרי שהגענו לכפר ראעי התקשרתי לנאצר עווים והודעתי לו כי הגענו ונאצר ביקש לשוחח עם שאדי, ושמעתי את שאדי אומר לנאצר כי הוא מכיר את הדרך משם, ואז שאדי נתן לי את הפלאפון ונאצר הורה לי לחזור לשכם במונית ואכן זה מה שעשיתי וכאשר חזרתי לשכם שמעתי בחדשות אודות הפיגוע בנתניה שבו נהרגו שני המתאבדים ואני זוכר שדיברו על פיגוע בבית מלון בנתניה".

ת/18:

"שאלה: אתה בעדותך השניה אשר מסרת דיברת על פיגוע התאבדות בנתניה חודש לפני מסירתך העדות ואתה טענת שתפקידך היה להוביל את שני המתאבדים משכם לכפר ראעי, מהיכן לקחת אותם בדיוק והאם ידוע לך האם צולמו לפני יציאתם לבצע את הפיגוע?

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נ' נאסר מחמוד אחמד עווים

תשובה: בנוסף לכך שהובלתי את שני המתאבדים שאדי וסעיד אני מודה שיום לפני הפיגוע התקשר אלי נאצר עווים וביקש ממני להגיע לכיכר בשכם ולאסוף את שאדי וסעיד ולאחר מכן להגיע אליו לביתו במחנה בכדי שיתן לי צוואה שהכין עבור שני התאבדים וביקש ממני לקחת את שני המתאבדים אף הביתה לצלם אותם ולהמתין להוראות.

וזה מה שעשיתי, אספתי אותם, לקחתי את הצוואה מנאצר גם מצלמת וידאו וכשהגעתי הביתה אני צלמתי את שניהם שאדי קורא את הצוואה ושהם מחזיק בידיהם M-16 כל אחד.

שאלה: ממי קיבלו את הנשקים?

תשובה: אני לקחתי את הצוואה ואת המצלמה מנאצר. הוא נתן לי שני נשקים M-16 ושתיים עשרה מחסניות מלאות בכדורים ורימון יד אחד ואני מסרתי להם אותם.

אישום חמישי:

בתאריך 30.3.02 המחבלים מג'די חנפר ופתחי עמירי (להלן: מג'די ופתחי) היו בדרכם לביצוע פיגוע בישראל, כשהם חמושים ברובה M-16, ברימוני יד ובמטען חומר נפץ. מג'די ופתחי נתקלו בכוח של שוטרי מג"ב בסמוך לבאקה אל גרביה ופתחו בירי לעבר השוטרים וכן השליכו רימון רסס.

השניים הצליחו לגרום בכוונה תחילה למותו של שוטר מג"ב רס"ל קונסטנטין דנילוב ז"ל ולפציעתו של השוטר רס"ב אמל איברהים (עיין עדויות; ע"ת מס' 27 עמיר שר; ע"ת מס' 18 סני"צ גנים פריד; ע"ת מס' 19 פקד טל ורמוט; ת"ת 49 (דוח תפיסת מוצגים); ת"ת 72 - ת"ת 73 (חיד מומחה); ת"ת 74 - ת"ת 75 (תצלומים); ת"ת 76 (חיד מומחה)).

לטענת המדינה, הנאשם שהיה כאמור מפקד בכיר בארגון הטרוריסטי, קשר קשר עם טיטי וחדר (ע"ת מס' 6) להוציא לפועל פיגוע שמטרתו לגרום למותם בכוונה תחילה של אזרחים ישראלים רבים ובמסגרת התארגנות זו, שבוצעה בהנהגתו של הנאשם ולשם הוצאתו אל הפועל, גויסו מג'די ופתחי, צוידו ברובה M-16, ברימוני יד ובחגורת נפץ. הנאשם אף הורה לדאוג להגעתם של השניים לישראל, העביר סכום כסף בסך 3,500 ₪ שנועדו לרכישת רכב גנוב ששימש להעברתם, וכן הורה לחדר ללוות השניים חלק מהדרך. לאחר הפיגוע התקשר הנאשם לכלי התקשורת והודיע כי הארגון הטרוריסטי אחראי לפיגוע וביצע אותו.

הודיית הנאשם:

ת/5:

10. אני מסרתי נשק לביצוע פיגוע ירי פיגוע הקרבה (הערת חוקר התאבדות) שהיתה אמורה להתבצע בחדרה אך הפיגוע לא הצליח ואנשים נהרגו בקרבת באקא אלגרביה".

ת/6:

י"ת. כן אני ויאסר עבדנו יחד לשלוח מתאבדים עם מחמוד אלטיטי ואחמד אבו חדר מסילת אלד'הר ובמידה והיינו נזקקים לדבר מה כמו צילום המתאבדים או הפצת כרוזים היינו נעזרים ביאסר ולפני כניסת הצבא לשכם כשבועיים ביקשתי מיאסר שינסה להשיג חגורת נפץ למתאבד על מנת לבצע פיגוע בתוך ישראל ויאסר אכן הביא חגורת נפץ ומסרנו אותה למתאבד שנסע עם אדם אחר לביצוע פיגוע בישראל וכשהגיע לבאקא אלגרביה ירו חיילים לעברו ושניהם נהרגו ובזמן חילופי הירי נהרג שוטר משמר הגבול בבאקא

ש. היכן היה אמור להיות מבוצע הפיגוע שאתה מזכיר

ת. בחדרה ולא הגדרנו מטרה ועל פי התכנון היה אמור אחד המתאבדים לירות והשני יפוצץ עצמו...

ש. מה סוג הרכב שנסע בו המתאבדים

ת. לא ידוע לי אך מסרתי לאחמד 3,500 ₪ במספר על מנת שיקנה רכב גנוב להעברת המתאבדים ואחמד נסע עמם לטול כרם והראה להם את הדרך וחזר לשכם ברכב ציבורי".

ת/7:

"אחרי מעצר הארבעה בדרכם לרמאללה פנה אלי מחמוד אלטיטי והודיע לי שברצונו לבצע פיגוע התאבדות ליד חיילים ישראלים וביקש ממני נשק מסוג M16 והיה ברשותי חגורת נפץ ואני אכן מסרתי לו M16 וסיכמנו שהפיגוע יבוצע בתוך ישראל ליד חיילים ואחרי שהמתאבד התמוצץ אחר יבצע ירי ועל פי דברי מחמוד אלטיטי הצליח לאתר שני אנשים שיבצעו את הפיגוע אדם אחד בשכם והשני מגיוס

ש. איך הכיר מחמוד אלטיטי שני אנשים שהיו אמורים לבצע את הפיגוע ליד החיילים

ת. על פי מה שסיפר לי שאחמד אבו ח'דיר הוא זה שהכיר לו את האדם משכם ומחמוד אלטיטי הכיר את תושב ג'יוס

ש. מי הכניס את המתאבדים לישראל

ת. אדם בשם מנסור שרים מטול כרם

ש. איך נכנסו ואיך בוצע הפיגוע בישראל

ת. נכנסו ברכב גנוב על ידי מנסור שרים ואחרי שנכנסו לישראל והיו בדרכם לחדרה על מנת לבצע את הפיגוע, אחרי מספר שעות שמענו ברדיו שהמשטרה הישראלית חשדה ברכב והיו חילופי ירי עם המתאבדים ונהרגו ונפגעו שניים מהמשטרה למיטב ידיעתי

ש. איך בוצע חילופי האש עם המשטרה

ת. בדרך לחדרה רכב משטרתי חשד שהרכב גנוב וביקשו מהם לעצור אך הם התחילו לירות ואחר כך הצליחו אנשי המשטרה להרוג אותם ואחרי ששמעתי ברדיו שנהרגו התקשרתי לכלי התקשורת והודעתי להם שהפיגוע בוצע על ידי כתאב אלאקצה".

דבר מה נוסף:

ת/13 (ע"ת 6), אחמד אבו חדר :

"...ובאותו יום דיווחתי לנאצר עווים שברשותי מתאבד ואז נאצר בקש לפגוש את המתאבד הזה. ולמחרת לקחתי את מגידי לסטודיו בשכם להצטלם ומשם לביתו של נאצר עווים והשארתי אותו שם וכעבור יומיים נאצר ביקש ממני לרכוש רכב עם לוחית זיהוי ישראלית ואכן קניתי רכב מיצובישי שחור גנוב תמורת 3,500 ₪ מתושב טובאס, את הכסף עבור הרכב קיבלתי מנאצר עווים ואחרי שקניתי את הרכב הלכתי לביתו של נאצר עם הרכב ושם נפגשתי עם נאצר ועם מגידי עם ג'ואד חנפר והופתעתי שישנו אדם נוסף בשם פתחי עמירי תושב שכם כבן 20 שנים וזו פעם ראשונה שאני רואה את הצעיר הזה ואז נאצר עווים סיפר לי כי שני הנ"ל מגידי חנפר ופתחי עמירי עומדים לצאת לפיגוע התאבדות בישראל ואז נאצר מסר למגידי נשק מסוג M-16 ולפתחי מסר שני רימוני יד, ובתכנית היתה ששניהם יכנסו לישראל לכל מקום שאליו יוכלו להגיע ושם יבצעו פיגוע התאבדות תוך כדי ירי ב-M-16 וזריקת רימונים ואחרי שהכנו אותם הסעתי אותם עד כפר ראעי ושם מסרתי אותם לזיאד אצאעצה. אותו זיאד שהוביל את המתאבד שספרתי עליו קודם ובאותו יום הגעתי לכפר ראעי בסביבות השעה 11:00. ... וכעבור שעה זיאד התקשר וספר כי שמע ששניהם נהרגו בבאקה לאחר שפגעו בשוטר של משמר הגבול".

אישום שישי:

במהלך אינתיפאדת אל אקצה, במועד בלתי ידוע, היו שני מחבלים שזהותם אינה ידועה בדרכם לביצוע פיגוע בירושלים, כשהם חמושים ברובי קלצ'ניקוב וברימוני יד. המחבלים נתפסו במחסום צה"ל על ידי כוחות הביטחון ובכך נמנע בדרך נס פיגוע הרג המוני אליו יצאו השניים במטרה לגרום בכוונה תחילה למותם של אזרחים ישראלים רבים.

לטענת המדינה הנאשם שכאמור היה אחד ממפקדיו הבכירים של הארגון הטרוריסטי קשר קשר עם אחמד אבו חדר ואחמד ברגותי ופעילים נוספים להוציא לפועל פיגוע שמטרתו יגרום למותם בכוונה תחילה של אזרחים ישראלים רבים. במסגרת ההתארגנות שהנאשם עמד בראשה גויסו המחבלים, צוידו ברובי קלצ'ניקוב ורימוני יד ואף הוסעו בדרך למקום הפיגוע.

הודית הנאשם:

ת/7:

"...באותה תקופה פנה אלי אחמד אבו ח'דר מכתאב שוהדאא אל אקצה ואמר לי שישנם שני אנשים ברצונם לבצע פיגוע בישראל ואני הבעתי הסכמתי לכך והודעתי לאחמד בריגותי אודות עניין זה ושאלתי אותו באם יוכל להכניס אותם וסוכם עם אחמד אבו ח'דר שעלאא אבו מוצטפא ואימן בדר יעבירו את שני האנשים המוסתשהידים לרמאללה ואחר כך התקשרתי לאחמד בריגותי ומסרתי לו שהאנשים בדרך אליו, יש לציין שאחמד אבו ח'דר פנה אליי כי אני אחראי כתאב שוהדאא אל אקצה

ש. האם ידע אימן בדר ועלאא אבו מוצטפא אודות הפיגוע

ת. אימן עובד נהג רכב ציבורי ועלאא חבר של אחמד אבו ח'דר ולא ידוע לי באם היו יודעים אודות

הפיגוע

ש. היכן סוכם שיפגשו ברמאללה

ת. ע"פ הסיכום אחמד אבו ח'דיר היה אמור להיות בקשר עם הארבעה ובהגיעם לאיזור רמאללה יתקשר אליי ואני אתקשר עם אחמד ברגותי ואודיע לו על מקומם על מנת שיפגוש אותם

ש. איזה נשק לקחו עמם ואיך היה אמור לבצע את הפיגוע

ת. פיגוע ירי וזריקת רימונים ואחמד אבו ח'דיר מסר למתאבדים שני רימוני יד וע"פ הסיכום אחמד ברגותי היה אמור לתת להם שני רובים מסוג קלצ'ניקוב

ש. היכן היה אמור לבצע את הפיגוע

ת. בירושלים המערבית

ש. האם הפיגוע בוצע

ת. הארבעה נעצרו במחסום בדרכם לרמאללה

דבר מה נוסף :

ת/17, עד תביעה 6, אחמד אבו חדר :

"כמו כן תכננו לבצע פיגוע התאבדות בתוך ירושלים ושלחנו את המתאבדים לרמאללה לשם קבלת חגורת נפץ אך בדרך הם נעצרו והשניים שרצו לבצע את הפיגוע התאבדות הם (1) סעדי מקבול משכם, כבן 20 רווק ומובטל (2) עלאא חלאפווד תושב שכם כבן 20 רווק ועובד כמכונאי רכבים אסווד זה שם כינוי זה היה לפני ארבעה חמשה חודשים בערך. יחד אתי תכנן פיגוע זה נאצר עווים ... שנבצע פיגוע במשרד הבטחון בת"א. אני שוחחתי על כך עם נאצר עווים ומחמוד טיטי והחלטנו לחפש פעילים מאומנים שיבצעו פיגוע שכוה ובסופו של דבר לא חיפשנו פעילים ולא ביצענו זאת. בקשר לשני המתאבדים סעדי מקבול ועלאא אל אסווד אשר היו בדרכם לרמאללה לקבלת חגורות נפץ בכדי שימשיכו לירושלים לבצע פיגוע התאבדות ועל זה סיפרתי בעדותי השניה. ברצוני להוסיף מספר נקודות שלא הזכרתי ... כאמור צלמתי אותם במצלמת וידאו כשהם קוראים את הצוואה וברקע הנחתי דגל כתאאב שוהדאא אלאקצה ובזמן הצילום נופף בנשק מסוג ברטה שאני מסרתי לו את הקלטת מסרתי ונאצר עווים לאחר מכן, באותו לילה ישנו שלושתנו בדירה ולמחרת בבוקר התקשרתי לאימן נהג מונית, אני מתקן התקשרתי לחברי בשם עולה מוצטפא ובקשתי ממנו שישלח לי מונית לדירה שבה אני הייתי עם הצעירים והוא שלח לי נהג מונית בשם אימן, ושהגיע בשעה 10 בבוקר שני הצעירים עלו במונית ואני בקשתי מהם שברגע שהם מגיעים לרמאללה הם מתקשרים אלי ואני לפי התוכנית מתקשר לנאצר עווים והוא דואג לשלוח להם את אלו שאמורים לספק להם חגורות נפץ, שכחתי לציין שאני מסרתי להם רימון יד שקיבלתי מנאצר עווים בכדי שישתמשו בו. הכוונה להשליך את הרימון לפני פיצוץ חגורות הנפץ. שני הצעירים לא הגיעו לרמאללה והם נעצרו בדרך. אני ברגע ששני הצעירים עלו למונית אני הודעתי זאת לנצר עווים".

אישום שביעי:

במהלך אינתיפאדת אל אקצה, במועד בלתי ידוע, נעצר מחבל שזהותו אינה ידועה בדרכו לביצוע פיגוע התאבדות בירושלים כשהוא חמוש במטרה לגרום בכוונה תחילה למותם של אזרחים רבים. בהיותו בדרכו למקום הפיגוע, ליד בית חנינה, נעצר המחבל הזה על-ידי שוטרים ונורה למותו.

לטענת המדינה, הנאשם שהיה כאמור מפקד בכיר בארגון הטרוריסטי קשר קשר עם טיטי להוציא לפועל פיגוע שמטרתו לגרום למותם בכוונה תחילה של אזרחים ישראלים רבים ובמסגרת התארגנות זו, שבוצעה בהנהגתו של הנאשם ולשם הוצאתו אל הפועל גויס המחבל וצויד באמל"ח.

הודיית הנאשם:

ת/6 "שאלה: האם אתה מכיר אדם בשם לואי עודה

תשובה: כן הכרתי אותו באוניברסיטת אלנג'אח והוא השתייך לחזית העממית ואני גייסתי אותו לכתאב שוחדא אלאקצה לפני כחודשים לערך והמטרה בגיוסו לשוחדא-אלאקצה על מנת שיסייע לנו בפיגועים באיזור ירושלים ושיכניס מתאבדים (מוסתשהידים) לירושלים ואני גם כן ביקשתי מלואי שילמד אותנו ייצור חומר נפץ יותר חזק מהחנ"מ שהשתמשנו בו ולואי הסביר לי בטלפון כיצד מייצרים חומר (אום אלעבד) והשבתי לו שאנחנו יודע לייצר אום אלעבד. ולפני חודש וחצי לערך ביקשתי מלואי שיבדוק דרך להכנסת מתאבד לירושלים ואמר לי שיבדוק את העניין ועי"פ התכנון מחמוד אלטיטי הוא זה שאיתר מתאבד ותפקידי היה לתאם בין מחמוד ולואי על מנת להכניס את המתאבד לירושלים והפיגוע הזה בוצע אך ללא הצלחה מאחר והשוטרים ירו לעבר המתאבד לפני הביצוע ונהרג בכניסה לירושלים מכיוון רמאללה ולא ידוע לי שמו של המתאבד".

דבר מה:

להודיה באישום זה לא נמצא דבר מה ישיר ונפרד.

אלא, שהעובדות שהוכחו - על היות הנאשם מנהיג בארגון טרוריסטי שמטרתו לבצע מעשי אלימות המכוונים לגרום למותם של בני אדם ולחבלתם, ובהיות הנאשם בעל מניע ברור להוציא אל הפועל מעשים כאלה ובעל הזדמנות לבצעם ואף הגשים חלק גדול מהם, כפי שהוכח בכל אחד מהאישומים האחרים - מבססות מסקנה כי ניתן לראות בדבר המה המצטבר שנמצא לגבי כל אחת מההודיות באישומים האחרים, דבר מה כנדרש לאישום זה. יש לראות בנסיבות העניין ולצורך זה את סדרת העבירות בהן קשור הנאשם כמסכת אחת.

אישום שמיני:

לטענת המדינה באישום השמיני:

א. במועד בלתי ידוע, אחרי פרוץ אינתיפאדת אל-אקצא, קשר הנאשם קשר עם פעילים נוספים בארגון הטרוריסטי, לבצע פיגועי ירי לעבר עמדת שמירה של צה"ל, שהייתה מאוישת בחיילים ישראלים, בסמוך לקבר יוסף בשכם.

במועדים בלתי ידועים, במהלך התקופה שלאחר מכן, ביצע הנאשם בצוותא עם פעילים נוספים בארגון הטרוריסטי, פיגועי ירי לעבר עמדת צה"ל שהייתה ממוקמת בסמוך לקבר יוסף.

ב. עובר לחודש מאי 2001, קשר הנאשם קשר עם פעילים נוספים בארגון הטרוריסטי, לבצע פיגועי ירי לעבר עמדת שמירה של צה"ל, שהייתה מאוישת בחיילים ישראלים, בהר גריזים, וכן לעבר עמדות נוספות של צה"ל באיוזורים סמוכים.

לצורך קידום מטרות הקשר, סיפק הנאשם לפעילים הנוספים שחברו לקשר, רובי M-16. במהלך חודש מאי 2001, במספר הזדמנויות, במועדים בלתי ידועים, ביצע הנאשם בצוותא עם פעילים נוספים בארגון הטרוריסטי, פיגועי ירי.

פיגועי הירי בוצעו, כשהנאשם והפעילים הנוספים מצוידים ברובי M-16, לעבר העמדה הצבאית בהר גריזים, לעבר מחנה עין-בית ולעבר סוירים של הצבא שסיירו באיוזור מחנה באלטה וכן לעבר מטרות צבאיות באיוזור מחנה חוארה.

ג. במועד בלתי ידוע, אחרי פרוץ אינתיפאדת אל-אקצא, קשר הנאשם קשר עם פעילים נוספים בארגון הטרוריסטי, לבצע פיגועים כנגד אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל.

במסגרת ביצוע הקשר ולשם קידומו, סיפק הנאשם נשק לפעילים בארגון הטרוריסטי לצורך ביצוע הפיגועים.

הפעילים בארגון הטרוריסטי, שחברו לביצוע הקשר עשו שימוש בנשק, אותו סיפק להם הנאשם, בפיגועים שיפורטו להלן:

1. פיגוע הירי על התנחלות חומש.
2. הנחת מטען חבלה בכביש עוקף זועתא-עצירה.
3. פיגועי ירי ברובה M-16 כנגד סויר צבאי בדיר-שארף.
4. הנחת מטען בצרה".

ממשיכה המדינה וטוענת, כי במעשים אלו ניסה הנאשם שלא כדין לגרום למותם של אנשים רבים ומעשיו אלה הם בין השאר בגדר קשירת קשר לבצע פשע, ניסיון לרצח ונשיאת נשק שלא כדין.

הודיית הנאשם:

- ת/א' 2. ביצעתי ירי לעבר עמדה צבאית בהר גריזים בשכם
3. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאיים בקרבת מחנה חוארה ליד שכם
4. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאיים בקרבת שכם מהצד המערבי בקרבת זואתה..."

13. סיפקתי לעבד אל רחמן עבדאללה שני מטענים + קלציניקוב שהניח אותם בקרבת כפר צרה שכם

14. סיפקתי למג'די חלוס מטען נפץ שהניח אותה בדרך לדיר שרן לעבר סויר ישראלי".

ת/א6: "ת. כן השתתף עמי פעם אחת בירי לעבר עמדה צבאית ישראלית בהר גריזים...".

"ש. על איזה פיגועים שוחחת עם מוניר מקדח

ת. שוחחתי עמו אודות הרבה פיגועים וזכור לי ששוחחתי עמו אודות פיגוע ירי שביצעתי אני ומואייד ג'מיל ומחמוד אלטיטי וקאהיד אבו מוצטפה בקרבת מחנה חוארה לעבר רכב צבאי וכן שוחחתי עמו אודות הנחת מטעני נפץ בקרבת זואתה ובפיגועים הללו השתתפתי אני ומואייד ג'מיל ומחמוד ידכ ומחמוד אלטיטי ואחמד אבו ח'דיר...".

"ש. האם זכורים לך כל הפיגועים שהשתתפת בהם באופן ישיר

ת. אני זוכר 1. פיגוע ירי לעבר עמדה צבאית בהר גריזים 2. פיגוע ירי לעבר רכב צבאי באזור המחנה בחוארה 3. פיגוע ירי לעבר כוחות הצבא בקבר יוסף 4. פיגוע דיר שרן 5. פיגוע ירי לעבר רכבים צבאיים... 7. ירי לעבר רכבים

ש. האם אתה יכול לפרט אודות פיגוע ירי לעבר העמדה הצבאית בהר גריזים

ת. כן לפני כשבעה חודשים השתתפתי עם מגיד אל מצרי בזיו ויאסר אל באמי בירי כשלוש פעמים לעבר עמדה צבאית בהר גריזים...".

"ש. האם יש לך פרטים נוספים אודות פיגוע ירי לעבר רכב צבאי באזור מחנה חוארה

ת. לפני כחצי שנה לערך השתתפתי עם יאסר אלכדו בפיגוע ירי לעבר ג'יפ במחנה חוארה וכל אחד ירה חצי מחסנית לערך והחיילים השיבו באש לעברנו

ש. האם אתה יכול לפרט פיגוע ירי לעבר מכונית כפי שצינת לעיל

ת. כן השתתפתי בפיגוע ירי עם יאסר אלכדו ומואייד ג'מיל וכאיד אבו מוצטפא וירינו לעבר טנק באזור חוארה (המחנה) וירינו מכפר קליל ובאותו יום הפיגוע בוצע בשעה ארבע אחה"צ לערך וכל אחד ירה מחסנית לעבר הטנק".

"... וכן לקחתי מאבו שראר שני טילי טנק ישנים על מנת להוציא מהם את חומר הנפץ ואשתמש בחומר למטעני נפץ ובמטענים השתמשתי על הכביש העוקף בזואתה – עצירה כנגד רכבים צבאיים

ש. כמה מטענים יצרת מהטילים שנתן לך אבו שרר ואיך השתמשת בהם

ת. אחרי שלקחתי את הטילים מאבו שרר מסרתי אותם למחמוד אלטיטי ממחנה בלאטה ומחמוד ייצר מהם מטען והוא זה שהניח את המטען בכביש העוקף

ש. האם זכור לך מתי הניח את המטען ואם נפגעו אנשים מפיצוץ המטען

ת. המטען הונח במהלך אינתיפאדת אלאקצה ולא זכור לי תאריך ולפי המידע שקיבלתי הצבא פוצץ את המטען לפני שהתפוצץ".

"שלחתי את מהדי מרקה שיסיע את מחמוד קאסם ומואייד ג'מיל וקאהיד אבו מוצטפא שיניחו מטען על הכביש בקרבת כפר צרה מערבית לשכם אך לבסוף לא הניחו את המטען מפאת המרחק והחזירו את המטען והשתמשו בו באזור זואתה נגד רכב צבאי ולא ידוע לי באם נפגעו אנשים בפיגוע הזה".

"ש. האם היה לך קשר עם מגידי חלוס

ת. כן לפני כעשרה חודשים לערך לקחנו מהם מטען והניחו אותו על הכביש בדיר שרן ופוצץ את המטען לעבר סיור צבאי".

"...ומסרתי לו נשק מסוג M16 ויאסר ביצע פיגוע ירי מהנשק שמסרתי לו, הפיגוע היה לעבר רכב ישראלי בכביש העוקף מזרחית לשכם וע"פ דברי יאסר לא פגעו ברכב".

"ש. האם אתה יכול להסביר לי אודות פיגוע דיר שרן כפי שצינת לעיל

ת. כן לפני שמונה חודשים לערך פנה אלי מגידי סמיר חולוס ממחנה בלאטה שמתגורר בדיר שרן וביקש ממני מטען נפץ לביצוע פיגוע ואני מסרתי לו מטען שמשקלו 15 ק"ג שקיבלתי ממואייד ג'מיל והפעלה באמצעות חוטים ועל פי מה שידוע לי מגידי הניח את המטען על הכביש הראשי בדיר שרן ופוצץ את המטען לעבר סיור צבא ונגרם נזק לגי"פ ולא ידוע לי באם נפגעו אנשים".

"ת. כן לפני מספר חודשים הציע לי עבד אל רחמן עבדאללה תושב צרה בעת שלמד באוניברסיטת אלנג'יח שנבצע פיגוע באזור צרה והוא הסכים לכך ומסרתי לו שני מטענים וקלציניקוב וכשמסרתי לו את המטענים והנשק היה עמו אדם שקוראים לו לוטפי עבדאללה תושב צרה והם פוצצו את המטענים לעבר טנק באזור חוארה והתפוצץ מטען אחד ואחרי זה ירו לעבר הטנק ואחרי הפיגוע החזירו לי את הנשק".

ת/8 "... והיה עמו אדם אחר מדיר שרן ומגידי ביקש ממני מטען נפץ על מנת לבצע פיגוע נגד סיור צבאי ישראלי ואני הסכמתי לכך ומסרתי לו מטען שקיבלתי ממואייד ג'מיל סנסור וע"פ המידע שברשותי מגידי ביצע את הפיגוע נגד סיור צבאי באזור דיר שרן".

"ת. כן לפני חמישה חודשים לערך מואייד ג'מיל הכיר לי אדם בשם איאד שידוע להכין חומר נפץ ומטענים ולקחתי ממנו חמש מטענים ומחמוד אלטיטי ומואייד ג'מיל הניחו את המטענים ליד זואתה ופעם נסעתי אני ומואייד להניח מטען החיילים זיהו אותנו ונמלטנו והיה יחד עמנו כאיד אבו מוצטפא ואת המטען עזבנו כשנמלטנו".

דבר מה נוסף :

ת/12, עד תביעה 6, אחמד אבו חדר :

"תשובה : אני מודה שבמהלך חודש מאי בשנת 2001 יצאתי עם כל הנ"ל לבצע פיגוע ירי לעבר עמדת צבא שנמצאת על הר גריזים, באותו יום נאצר עווים נתן לי נשק מסוג M-16 וכולנו יצאנו לכיוון העמדה, התמקמנו באזור דאחיה בשכם ומשם בצענו ירי לעבר עמדת הצבא לעבר הר גריזים. אני אישית יריתי כעזרים כדורים ושאר האנשים ירו כל אחד מהנשק שהיה ברשותו לעבר העמדה וזה היה בסביבות השעה עשר בלילה ואז הצבא התחיל לירות לעברנו וברחנו מהמקום. שאלה : האם השתתפת בפיגועי ירי נוספים לעבר העמדה הזו או לעבר עמדות נוספות.

תשובה : אני מודה שהשתתפתי עוד כשש פעמים בירי לעבר אותה עמדה בהר גריזים עם אותם אנשים ובנוסף השתתפתי בירי לעבר עמדת צה"ל כארבע פעמים שנמצאת בג'בל שמאלי מעל מחנה עין בית אלמא וכמובן השתתפתי בפיגועי ירי לעבר סיורים של הצבא שסיירו באזור מחנה בלאטה, בכל הפעמים האלה נהגתי לירות באמצעות ה-M-16 שנתן לי נאצר עווים".

ת/13:

"...ובאותו יום עאמר הודיע לי שבכוונתו לבצע פיגוע ולכן ביקש ממני לארגן לו שני מטענים לטובת הפיגוע ואני הודעתי לעאמר שאני יודע לייצר מטענים ולכן לקחתי אותו לנאצר עווים במחנה בלאטה וביקשתי מנאצר שיסדר לו שני מטעמים ואז נאצר התקשר למחמוד טיטי ובקש ממנו שני מטענים, וכעבור שעה מחמוד טיטי הגיע והביא עמו שני מטעמים שמורכבים מצינור באורך 30 ס"מ קוטר 40 ס"מ כל צינור סגור משני צדדיו ומצד אחד יוצאים חשמל לבנים ואחרי זה עאמר קיבל את המטענים וכל אחד הלך לביתו וכעבור שלושה ימים שמעתי מעאמר שבוצע פיגוע נגד גייס צבאי בסילת אל דכר בשעות הלילה והפעילו את המטענים כנגד הגייס אך לא קרה לו דבר".

ת/18:

"תשובה: אני בעדותי השניה הודיתי שאני יחד עם החברים שלי פאדי אבו עלי ויאסר רחאל ביצענו שני פיגועי ירי לעבר הישוב חומש וזה ... הכל האמיתי ששלושתנו ביצעו בארבעה חמשה פעמים ירי לעבר הישוב חומש והירי כוון לעבר מגדל השמירה שנמצא בקצה של חומש מצד סילת הלהדה ולעבר הבתים בישוב וזה היה במהלך השלושה החודשים הראשונים בתחילת אנתפאדת אלאקצה, בכל המקרים היינו מגיעים בשעות הלילה המאוחרות אחרי השעה עשר וזכור לי שבכל המקרים החיילים השיבו אש ממגדל השמירה. אני מודה שאני זה שסיפקתי להם אמל"ח בכל הפיגועים הזכורים לעיל אני יריתי ב-M-16 ולפאדי מסרתי קלצ'ניקוב וליאסר מסרתי גלוק את הנשקים הייתי מביא מנאצר עווים לפני כל יציאה לפיגוע.

שאלה: מאיזה מרחק יריתם לעבר הישוב חומש?

תשובה: מרחק של כק"מ.

שאלה: איזה פיגועי ירי נוספים בהם השתתפת?

תשובה: בערך בתחילת שנת 2001 אני ופאדי אבו עלי ויאסר רחאל ירינו לעבר גייס אבטחה בתוך הישוב חומש במרחק של כ-500 מטר וזה היה בשעות הלילה המאוחרות אחרי השעה 10, אני יריתי מנשק 16M, פאדי ירה בקלצ'ניקוב ויאסר ירה בקרלו אותם נשקים שהשתמשנו בהם בירי הקודם לעבר חומש אותם נשקים שאני לקחתי מנאצר עווים, לאחר הירי שלנו החיילים השיבו באש ואנחנו ברחנו מהמקום ... תשובה: אני והוא לא עשינו דבר חוץ ממה שהזכרתי לעיל אך ברצוני לציין שחכם גיזארי בקש ממני לפני שלושה חודשים נשק וטען שהוא רוצה לבצע פיגועי ירי לעבר חיילי צה"ל ואני נעניתי לבקשתו ומסרתי לו נשק מסוג קלצ'ניקוב שאותו לקחתי מנאצר עווים וכעבור שבוע חכם החזיר לי את הנשק ואני יודע אם עשה שימוש בנשק".

ת/47, עד תביעה 25, יאסר אבו בכר:

"מחמוד פארס כבן 25 תושב שכס ואסעד אסמעיל כבן 27 תושב בית איבא עשינו פיגוע מטען חבלה וירי בכביש העוקף ליד בית איבא. כאשר הגענו לכניסה לבית איבא אני התקשרתי לנאצר עווים והוא אמר לי שהוא שולח לנו אנשים ואמל"ח עבור הפיגוע. לאחר חצי שעה הגיעו למקום מחמוד טיטי ואחמד אבו חדר הם הגיעו ברכב בצבע לבן. כל אחד מהם היה עם רובה M-16 וכמו כן ברכב היה מקלע 250 ומטען חבלה בתוך מטף כיבוי (אטפאיה). בערך בשעה 23:30 יצאנו כולנו ברכב הלבן כדי לעשות את הפיגוע בכביש העוקף ליד בית איבא. אסעד אסמעיל ועאהד מחמוד פארס הניחו את מטען החבלה על הכביש וחברו חוט

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נ' נאסר מחמוד אחמד עווים

למטען החבלה כי זה היה מטען שמופעל ע"י חוטים ובטריה. איך שהם חיברו את החוטים ופתאום חיילי צה"ל שהיו במארב פתחו עליהם באש. עאהד נהרג ואסעד נפצע ברגלו. מחמוד טיטי ומחמד אבו חאדר ירו לעבר חיילי צה"ל אחר כך אני יחד עם מחמוד טיטי ומחמד אבו חאדר ברחנו מהמקום".

ת/40א, עד תביעה 21, מחמד ידך:

תשובה: בתחילת אינתיפאדת אלאקצא, השתתפי בפעילות זריקת אבנים לעבר קבר יוסף בשכם, ועל כוחות הצבע בשכם, בחודש 6 שנת 02 פנה אלי מחמוד אלטיטי ואמר לי שהוא מתכוון להקים חוליה צבאית שייכת לתנוים פת"ח, והציע לי להתגייס לחוליה הצבאית, ואמר לי מחמוד שמטרת הקמת החוליה הוא לבצע פיגועים נגד הצבא הישראלי באזור שכם, אני הסכמתי לכך, ובמסגרת החוליה הצבאית השתתפתי בעשרה פיגועי ירי לעבר הצבא באזור שכם, והשתתף אתי בפיגועי הירי (1) מחמוד אלטיטי (2) אחמד אבו חדר לעיל (3) נאצר עווים כבן 35 שנה ממחנה בלאטה והוא אחראי התנוים בשכם ...

שאלה: מי היה מתכנן ומכין לביצוע הפיגועים שבהם אתה השתתפת.

תשובה: נאצר עווים הוא זה שהיה מתכנן לביצוע הפיגועים, והוא זה שהיה מספק לנו כלי נשק. **שאלה:** לאיזה עמדות צבאיות ישראליות ביצעתם את הירי.

תשובה: בצענו ירי לעבר עמדה צבאית הנמצאת בחר אלטנה, כמו כן ירינו לעבר ההתנחלות אלון מורה וירינו גם לעבר מחסום צקן סמוך לחווארה ...

הפיגוע השני, במהלך חודש 8 לשנת 2001, פנה אלי מחמוד טיטי, נאצר עווים ואמר לנו שצעירים מתנוים רוצים להניח מטען חבלה בכביש העוקף באזור בית אירה ובקש ממני ומן מחמוד אלטיטי להשתתף עם הצעירים בפיגוע הנחת המטען. ... הפיגוע העשירי היה פיגוע ירי לעבר ההלוויה ... ההלוויה עברה מחווארה ליצהר וכאשר הגיעו לכניסה למחנה חווארה אני ונאצר עווים ויאסר אלכדוי ומחמוד אלטיטי ביצענו ירי לעבר משתתפים בהלוויה. הצבא השיב אש ואני ונאצר ומחמוד ויאסר ברחנו מהמקום ופנינו למחנה...".

עובדות האישום הוכחו.

עבירות הרצח, ניסיון לרצח, גרימת חבלה חמורה וניסיון לגרימת חבלה חמורה

המדינה מיחסת לנאשם עבירות של רצח בכוונה תחילה בחמשת האישומים הראשונים.

עבירות של ניסיון לרצח בכל האישומים.

עבירות של גרימת חבלה בכוונה מחמירה בחמשת האישומים הראשונים.

עבירות של ניסיון לגרימת חבלה חמורה באישום השישי והשביעי.

בהקשר לעבירות אלה מתעוררת השאלה מהו מעמדו של הנאשם.

סעיף 29(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 משמיענו כי כמבצע עבירה יחשב גם מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

הוכח לנו שיחסו הנפשי של הנאשם לעבירות הללו אינו מוטל בספק, הנאשם רצה וחפץ בתוצאות המעשים הנפשעים בכל מאודו והיה ראש להגשמת תכנית משותפת המבוצעת בצוותא לגרום בכוונה תחילה למותם ולחבלתם של קורבנותיו כפי שהוכח.

אין לנו ספק ספיקא על דבר היותו מבצע העבירות (עיין ע"פ 4389/93 מרדכי ועבדי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 239 ופסקי הדין המוזכרים שם וכן ע"פ 2796/95 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3) 388).

התשתית העובדתית שנגלתה לנו מעידה על כך שמעשי הרצח בוצעו מראשית עד אחרית, בזדון במטרה והחלטה לגרום למוות, מתוך מחשבה קרה התנהגות נשלטת ויישוב הדעת ולאחר הכנה קפדנית ומדוקדקת.

אין לנו ספק ספיקא כי יסודות עבירות הרצח בכוונה תחילה מולאו כי העבירות הוכחו וכי כפי שפורט לעיל הנאשם ביצע אותן.

פשיטא שגם יסודות העבירות של ניסיון לרצח הוכחו כדבעי.

תוכניתו של הנאשם לגרום בכוונה תחילה למותם של אזרחים רבים והוצאתה אל הפועל כמתואר לעיל כפי שהוכחה, מבססת מקל וחומר את יסודות העבירות של גרימת חבלה בכוונה מחמירה וניסיון לגרימת חבלה בכוונה מחמירה, גם עבירות אלה הוכחו כהלכה.

נשיאת נשק שלא כדין

המדינה מייחסת לנאשם גם עבירות של נשיאת נשק שלא כדין באישומים השני השלישי והשמיני.

הוכח שהנאשם נשא ללא רשות על פי דין רובי M-16 תחמושת ורימוני יד שהם בבחינת "נשק" כהגדרתו בסעיף 144(ג) לחוק העונשין תשל"ז-1977. הנאשם הודה בכך כפי שכבר פורט ואף הודה בכך שעשה בנשק שימוש. די אם נציין את הנטען בהודעותיו כדלקמן;

" סיפקתי לסעיד רמזאן נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך ירושלים...סיפקתי לעבד אל סאלם חסונה נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך חדרה" (ראה תו5)

וכן את הודאתו בפיגועי הירי המפורטים באישום השלישי כפי שפורט לעיל.

מכיוון שהמחבלים סעיד רמזאן ועבד אל סאלם עשו שימוש בכלי הנשק בתוך ישראל כפי שכבר הוכח ומאחר ואף הוכחו עובדות האישום השמיני נראה שישודות העבירות של החזקת נשק הוכחו גם הם כדרוש.

סיכום

לאחר שמצאנו כי המדינה הוכיחה את כל המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום על פי הנטל המוטל עליה לעשות כן מעל ומעבר לכל ספק סביר או מרשיעים את הנאשם בעבירות להלן :

חברות ופעילות בארגון טרוריסטי בניגוד לסעיפים 2 ו-3 לפקודת מניעת טרור התש"ח-1948
 קשר לבצע פשע בניגוד לסעיף 499 לחוק העונשין תשל"ז-1977
 רצח בכוונה תחילה בניגוד לסעיף 300(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז-1977
 ניסיון לרצח, עבירה בניגוד לסעיף 305(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977
 גרימת חבלה בכוונה מחמירה בניגוד לסעיף 329(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977
 ניסיון לגרימת חבלה חמורה, עבירה בניגוד לסעיפים 329(1) ו-25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 נשיאת נשק שלא כדין, עבירה בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין תשל"ז-1977

ע' סלומון צ'רניאק,

שופטת

השופט ש' טימן, אב"ד, והשופט נ' אחיטוב:

קראנו את חוות דעתה המפורטת והמנומקת של חברתנו כבוד השופטת צ'רניאק ואנו מסכימים לתוצאה אליה הגיעה.

נ' אחיטוב,
 שופטת

ש' טימן, שופט
 אב"ד

לפיכך, הוחלט להרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב-האישום כאמור בחוות-דעתה של כב' השופטת צ'רניאק.

ע. צ'רניאק, שופטת

נ. אחיטוב, שופטת

ש. טימן, שופט - אב"ד

ניתן והודע היום, כ"ט בניסן תשס"ג, 01 במאי 2003, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח